

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, מ.ל. 03-282262/3/4. תלדואר 136 • העורך הראשי: אורי אבנרי • עורך-תכנית: יוסי שנון • רכז מערכת: זלמה פרנקל • עורכי כיתוב: תמי מטוביץ וג'ורא נויבק • צד מי מערכת: ציון צפריר וענת פרגוסטי • ראש המינהלה: אברהם סיפון • מחלקת המודעות: רפי זכרני • הכת"ל: "העולם הזה" בע"מ • הדפסה: "הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב • הפצה: "גר" בע"מ

קיא קי

בשבוע שעבר הזכרתי במדור זה כי אקרא את השבועון רימון. שקם במיסגרת המאמץ העליון של צמרת מיפלגת-העבודה לחסל את העולם הזה.

מאז שקיבלתי לידו את העולם הזה, לפני 32 שנים וחצי, קמו שבועונים רבים, שניסו להתחרות בשבועון זה. תוך חיקוי צורתו, סיגנונו ותוכנו. כולם קמו, מתו ונשכחו. מי זוכר כיום את דבר השבוע לא המוסף השבועי של דבר, אלא השבועון (עצמאי). חיי שנה, לגבר (שבועון של רענן לוריא). ועוד?

אך רק שבועון אחד נולד במטרה מפו-

שער "רימון" פצצות ונייר משובח

רשת ובילעדית להביא לחיסולו של העולם הזה. זה היה רימון. הוא קם ביוזמת שרותי הביטחון. שלא היו אז אלא אגף של צמרת מפא"י (הגילגול הקודם של מיפלגת העבודה) ועורכי של דוד בן-גוריון. וב ראשם שימעון פרס. משה דיין ואהוד אבי ריאל. הרוח החיה של המיפעל היתה אישיותימפתח: איסר הראל. הממונה על שרותי-הביטחון. שסיפק את סכומי-העתק שהיו דרושים ליוזמה זו. הכסף נלקח מקרנות סודיות שנועדו לביטחון-ישראל. (כעבור שנים, הודה הראל בכך בפנה מלא). לפני הופעת רימון נעשו נסיונות רבים לחסל את העולם הזה באמצעים פשוטים יותר: שלוש פצצות שהוטמו במערכת ובדפוס שלנו. נסיונות-התנקשות בי שלא הצליח (אך שבו נשברו האצבעות של שתי ידי). הטלת חרם כלכלי על העולם הזה ואף נסיון למונע בכוח את הפצתו. כשכל זה נכשל, הוחלט להוציא לאור שבועון שישים קץ ל-שבועון המסוים" (כפי שבן-גוריון התעקש לקרוא להעולם הזה).

באוגוסט 1956, כשלושה חודשים לפני מלחמת-סיני, הופיע בקיוסקים שבועון תמים מאוד. שנקרא בשם התמים רימון.

רימון התיימר להיות שבועון ביטולי, בלתי-מיפלגתי. שכל כוונתו היתה לספק לקורא האינטליגנטי חומר-קריאה נאור. המערכת, שבראשה עמדו עיתונאים שגויי סו מדבר, כללה כמה מן השמות המצלי צלים של העונה.

בעיקר סמך רימון על הכסף — הרבה הרבה כסף. הוא הוציא בלי כל חשבון כלכלי. בניגוד להעולם הזה, שחי מן הי פרוטות של קוראיו (כמות המודעות שלנו היתה קטנה), ושלא קיבל מעולם תמיכה מאיש, ביזבו רימון כסף בלי חשבון. הוא הודפס על נייר מבריק משונה ביותר, שעי ריו היו ציבועניים. אך בעוד שהעולם הזה עלה בקיוסק 400 פרוטות (אלפית ממחירו כיום!) עלה השבועון החדש 350 פרוטות בלבד. התוכן היה חיקוי של העולם הזה.

במשך כמה חודשים שמר רימון על חזותו התמימה. אולם כאשר התלהט הוויכוח הציבורי בעיקבות מלחמת-סיני — העולם הזה היה כלי-התיקשות היחיד בארץ שר התנגד למלחמה זו — נשלפו בהדרגה הי ציפורניים. בלית ברירה החל רימון להודי הות, ותוך זמן קצר התגלה כמכשיר עיוור (תרתי משמע) של השילטון. מדי פעם פיר סם התקפות פרועות על העולם הזה ועורר כיו, השמצות וזדוניות שגברו בשבוע לי שבוע. היינו בוגדים, עוכריי-ישראל, סוכני מדינות זרות והעולם התחתון. ומה לא. אלא ששום דבר לא עזר. הכספים שי בובזו (מיליוני שקלים בערכים של היום) לא פתחו לפניו את לב הקוראים. הנייר המשובח, הצבעים, פילאי-הדפוס, החיקוי חסר-הבושה של העולם הזה, סיפורי-סבתא על הצלחתיו הדמיוניות, היומרות של בעלי השמות המצצלים שהופיעו בו — הציבור התעלם מכולם. תפוצת רימון נשארה מבוטלת. ככל שגברו התקפותיו הגלויות על העולם הזה, כך פנה לו הציבור עורף. השבועון, שצעדיו הראשונים לוו בתרועה גדולה, שבק חיים לכל חי בקול דממה דקה. איש לא הספיד אותו — מילבד העולם הזה, כמוכן. מעולם לא ניתן דו"ח על הכסף שהושקע בו — מניין נלקח, וכמה זה עלה.

שאלה מעניינת היא מדוע באו כל ההתנקשויות בקיום שבועון זה דווקא מצד מיפלגת-העבודה. לא רק רימון נולד ביוזמת הצמרת של מפא"י. אלא גם הפצצות שי הוטמו אצלנו. ההתנקשויות בי ובעובדי מערכת אחרים, ההחרמות הכלכליות, התי ביעות הפליליות שהוגשו נגדנו, שלא לדבר כלל על חוק לשון הרע (חולירע, כפי ש קראנו לו בקיצור). אשר יזומיו טענו שהוא בכל השנים לא עשתה מפא"י (ומיפלי גתהעבודה בעיקבותיה) דבר נגד תנועת החרות, למשל. להיפך, היא הסתדרה עימה היטב, שיתפה אותה בחלוקת-השלל במדינה ובהסתדרות הצינונית, והכניסה אותה לי ממשלת-הליכוד-הלאומי ובכלל פילסה לה את דרריה-המלך לשילטון.

מאז קום המדינה ועד עצם ימינו אלה, היה כל הזעם והתוקפנות של צמרת מיפ לגת-העבודה מכוון תמיד נגד הגופים שי דגלו בשלום ובזכויות-האדם, ובראשם העולם הזה. רימון היה חלק מתסביך זה.

לוי אשכול

כחבת השער האחורי:

יחסים בשירותי הכלא

"הריתי אחרי שקיימתי יחסים עם שמעיה אנג'ל בשירותים של כלא רמלה", מספרת יפה מרדכי, אחת מי שגוש הצעירות שהסי תכבו בעיסקי הרואין.

74

כחבת השער הקידמי:

בחזרה לחרות?

מי דיווח מקוסטה-ריקה על כוונתו תיו של עזר וויצמן להקים ביפגנה חדשה? מי ירזויה מי-ההרדפה? מה רוצה וויצמן? העולם הזה שוחח עימו.

7

משני צידי המיתר

הנרי קנטרוביץ היה איש-התביעה כמישפטם של אברהם סבסקי וצבי רוזנטל, שהורשעו ברצח חיים ארדר זורוב. אחיו הצעיר, מכס קנת, מונה השבוע כחבר הוועדה לטיהור שמם. לפני כן שוחח עם העולם הזה.

6

"מוכן ללכת שוב

לכלא!"

אמיר תדהר — סטודנט. נשוי טרי וילד-טוב ירושלים, שסירב לשרת בלבנון, מתאר את 35 ימי מאסרו בכלא הצבאי, ואומר: צריך לעשות משהו כדי להפסיק את המלחמה!

30

אנא שב הביתה

צוות העולם הזה ביקר במחנות הפליטים עין אל-חילולה ומרמיה והיה עד למחנות אנושיים נת"ע עם ללב. בין השאר: שיבת עצירים משוחרר-ריב.

12

אש

בצמרת

בשעה שרפי שאולי שהה בחו"ל, ויומיים לפני ש עמדו לחזק חילופי גברי במקום, עדה המועדון התל-אביבי באש.

64

עונוי הוא בעיה

של נשים?"

ד"ר ניצה שפירא-ליכבי חושפת את דעותיה הפמיניסטיות, מספרת על עבודתה ועל חיי המיטפתה שלה, וטוענת: ה נשים עצמן צריכות להבין שיש צורך בשינוי!"

43

שבוי בכשפים

הצעיר התימהוני אשר רכז, המודה כמעשי רצח רבים שטרם פוענחו, מכי תיב דחוקריו כמישטרה פסקו תהילים. דרעתו, הוא נפל קורבן לקיסמו מכשפה.

76

ניחאום קם אדם

שלמה ארצי — זמר, מלחין, משורר, המרען שהוא שזנא להתראיין ולהצטלם וששיריו מדברים למענו, מזוהח עם העולם הזה על כיתו, מששפת, ת, שיריו ו- לכשפי.

52

ציונים עייפים

גדולי האומה ונציגו האירגונים הציוניים מרחבי העולם לחמו כי חירוף-נפש על מקומות ישיבה — וכשהתיישבו סוף-סוף ותור הנאומים התחיל — נרדמו כולם.

32

עסקים ונשים

הנרי זימנד — רווק, עשיר, אדיב ונדב, מוקף תמיד בחתיכות, אך טועו שה עסקים קודמים לנשים.

54

ביקור ב-בר-בקר"

כית-המישפט ביקש להתרשם כמו עניו מזירת הפשע, וביקר השבוע במיטעל-הבשר בר-בקר, שם ארע הרצח הכפול של עמנו אריון ועזר כהן.

34

מדורים קבועים:

56	נמר של נייר	4	תשקיף במדינה
58	זה היה העולם הזה שהיה	5	אתה והשקל הנדון
63	יומן אישי — החיים זה לא ג'ואוה	10	אנשים בזונים
66	שידור — הצליחה של שרה גינור	11	הירוסקופ — יורי אנדרופוב
67	מיכחך שידורי הטלוויזיה	16	מיכתבים
	ליגות ישראל — אכול ושתה כי	18	תשכצופן
68	חבר נחיה קולנוע — סרטיו של הבימאי פטר	23	אנשים בעולם
	ליינטאל	24	חשבון עובר ושכ
71	מה הם אומרים — רוני רימון,	26	רחד המרחקת
	שלמה להט, מינה צמח, שמואל להיס,	37	עולם קטן — ארצות-הברית
72	אנדרו רובין ודוד מרגלית	41	
78	ספורט	48	
		51	